

Kapitola 1

Zase doma

V

Alfee panovalo veľmi horké odpoledne a atrium gymnázia pro mladé víly zelo prázdnotou. Dívky se uchýlily do stínu podloubí nebo do tříd, kde se učily a odpočívaly při čekání na odpolední vyučování.

Ticho rušily jen tlumené zvuky vycházející zpoza masivních dveří jedné z pro-

storných hudebních aul. Za nimi ladily své hudební nástroje Winx. Od té doby, co založily rockovou skupinu, rostla jejich sláva den ode dne a proslavily se už v celém magickém vesmíru.

Bloom právě kouzlem posílala mikrofony vzduchem na místo, Musa si zkoušela zabrnkat pár tónů na klavír, Flora si ladila kytaru a Layla rovnala noty. Stella je pozorovala, líně rozvalená na nízkém křesílku.

„A Tecna je kde?“ zeptala se, když si všimla, že víla technologie chybí. „Ona přece nechodí pozdě... a už vůbec ne na zkoušky!“

Mezi vílími a školními povinnostmi jim na zkoušení zbývalo tak málo času, že bylo třeba jej beze zbytku využít.

Bloomin králíček Kiko se zkoušky také účastnil a fascinovaně hleděl na vílí nástroje.

Za každou cenu chtěl v kapele hrát, musel ovšem předvést, že má hudební nadání! Vždyť to nemůže být tak těžké, nebo ano? Už tolikrát sledoval Winx při hraní. Přece stačí brnkat na struny nebo mačkat

klávesy... S lišáckým úsměvem přiskočil Kiko k velké base opřené o zeď. Pověsil se na struny, které se napjaly jako těti-va luku... a vzápětí vystřelily chudáka králíčka úplně jako nějaký šíp!

Basa vydala srdcervoucí zaúpění a Kiko prosvištěl aulou jako střela přímo na zbývající nástroje. Přistál na klavíru, sklouznul po elektrické kytáře a hned nato se jako míč odrazil na bicí, aby uzavřel své vystoupení zvучným úderem hlavy do činelů.

Winx si zacpaly uši před ohlušujícím nesouladem tónů, které Kiko z nástrojů vyloudil.

Králíček se konečně zastavil, poněkud otřesený a s vyraženým dechem, zato ale nadmíru spokojený se svým neobvyklým číslem.

Bloom ho vzala do náruče a pohladila po hlavičce. „Výtečně, Kiko, krásný koncert!“ pochválila ho něžně. „Ty jsi ale svérázný muzikant, můj maličký!“

Vtom vpadla do auly udýchaná Tecna.

„Pardon za zpoždění, holky, zdržela jsem se u počítače, ale mám báječné zprávy!“ vyhrkla na pozdrav a široce se usmála.

la. „Přišla nám zpráva přes stránky kape-
ly – v životě neuhodnete, kdo nám nabízí
vystoupení!“

